

Bilden föreställer känd svensk politiker som tänker, gissa vem

Bloggläsare januari 2017

I superstaten Sverige, som på fler och fler plan liknar tidigare DDR, har jag noterat att lojalitet inte verkar existera. Jag tror det är otroligt viktigt för ett fungerande samhälle. Lojaliteten ser jag som uppdelad på tre plan. Först jag och min familj. Jag kanske inte alla gånger gillar vad de gör, men utåt försöker jag hålla ihop oss och döljer svagheter. Jag tror vi blir en starkare enhet om vi inte exponerar alla svagheter omedelbart! Plan två är lojalitet inom arbetet och lojalitet med företaget. Gillar man inte jobbet får man väl säga upp sig och leta rätt på ett annat jobb. Plan tre är landet man bor i. Nationen har ett ansvar för medborgarna men också tvärtom, vi har ansvar för det land vi bor i. Var finns detta nu? Ensam är inte stark.

Beträffande frågan om svenska politiker i en inte alltför avlägsen framtid kommer att ta till våld mot medborgarna, har man inte redan trätt in på den vägen? När folk på Gotland protesterade mot att åklagaren släppte de fem män som var anklagade för att ha våldtagit en rullstolsbunden kvinna, skickades inte mindre än ett 60-tal poliser från fastlandet till Visby. Det var en tydlig maktdemonstration, och ett tecken på vad man är beredd att ta till. Visserligen användes inte öppet våld, men väl trakasserier av några av dem som deltagit i protesterna. Vi lär få se mera.

Vansinnet fortsätter och jag tänker på alla som det är synd om. Dessa artiklar som säger att "jag vill få hit min mamma" (20 årig pojke). Eller "jag saknar att sparka boll med min bror!" (30-åring). Som jag minns det, är det inte så länge sedan vi svenskar uppmanades att flytta hemifrån och skaffa egen bostad när vi var 18 år. Bara för några år sedan fick man

bosättningslån, därför att det inte är nyttigt att bo med mamma. "Stackars Pelle, som är mambo!" Är de som kommer från Afghanistan annorlunda?

Sveriges karriärpolitiker försöker servera de globala toppolitikerna diverse godbitar. Såsom att Sverige är en humanitär stormakt, värnar om alla flyktingar, den långt utvecklade välfärden, det omfattande biståndet, jämställdheten, barnperspektivet. Att den politiska makteliten idag hellre refererar till världsmaktspelare än till de egna medborgarna är intressant. Liksom det tomrum som detta engagemang fört med sig. Vi är ju godast av alla, så låt oss vara med. Att det sedan är på väg åt helvete i det egna landet, får definitivt inte komma fram utrikes. Sådana som Katerina Janouch, som skämmer ut Sverige offentligt, måste snarast tystas. Och helst av en icke-svensk, så man inte riskerar rasiststämpeln. Åh vad jag har njutit av hur fel det slaget tog.

Jämlikhet har samma konsekvensprofil som socialism. Den felaktiga tanken är, att om någon får det bättre får jag det sämre. Bättre då att båda får det sämre. Så om alla har det lika dåligt råder fullständig rättvisa. Denna tankefigur är precis lika dum som den låter. Dumheten har dominerat länge i Sverige, men medan 70-talsvänstern åtminstone besatt en hel del kunskap, är dagens vänster en intellektuell sopstation. Det tycks ha uppkommit en kultur där det är viktigt att utplåna logiska, utvecklande och förutsättningslösa resonemang. Istället har vi fått ordsallad och angrepp på alla som inte är som etablissemanget.

Jag kontaktade Riksdagsförvaltningen för att efterhöra om riksdagsmännens hade sjukvårdsförsäkringar eller om de som de flesta andra står i vårdköerna, [Europas längsta](#). Svaret var att riksdagsmännen två timmar i veckan hade tillgång till en läkarmottagning i riksdagshuset. Några sjukvårdsförsäkringar genom riksdagen fanns inte. Jag tillskrev nu partikanslierna hos M och S för att efterhöra om deras partitoppar hade sjukvårdsförsäkringar genom partierna. Socialdemokraterna hänvisade till sin pressekreterare, moderaterna har inte bevärdigat sig att svara. Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, som också fick en frågan, passade. Därmed fick grävandet för min del vara. Är det någon som sett en kändis i en vårdcentral's väntrum?

När Main Stream Media tar upp det för Sverige mindre smickrande våldtäktsrekordet, så talas det bara om "ökad anmälningsbenägenhet". I en krönika av Nina Lekander kunde vi läsa att hon var stolt över att så många kvinnor anmälde övergrepp nuförtiden!

I min familj har jag fem "falanger". Det som förenar dem är att de är för EU och migration samt att de är mot Trump och Brexit. I övrigt tycker de inte lika och borde egentligen gå i klinch med varandra, men de väljer att inte prata politik, annat än där de vet att de är

överens. Jag har alltid varit den flexibla och hjälpsamma i familjen, den med hög empati, den som man alltid kan lita på, den som alltid har försökt att förstå. Med fakta från vederhäftiga källor har jag försökt visa dem vad som händer med Sverige. Jag tror nämligen att svensken egentligen vill ha kvar sitt land. Svenskarna vill inte ha ett mångkulturellt land, som pulvreras av islamister, radikalfeminister och globalister! Men att ändra på deras åsikter har visat sig omöjligt. De är rädda för att följa annan nyhetsrapportering än SVT:s och TV4:s. Nu är jag familjens bittra svarta får.

Jag läste med intresse din artikel på bloggen om Sveriges koloniala maktelit. Det slog mig då med vilken högst personlig rancune som svensk invandringspolitik har skötts under de senaste tre decennierna. När de borgerliga partierna vann valet 1991 lär Bengt Westerberg som ledare för Folkpartiet ha krävt att få invandringsfrågan på sitt bord som socialminister. Bildt gick med på det (han var väl tvungen för att kunna bilda regeringen). Vad Westerberg säkert hade i bakhuvudet var att utvidga invandringen till Sverige generöst, för att täppa till käftan på Ny Demokrati, som ju kommit in i riksdagen på ett delvis invandringskritiskt program. Alla minns nog hur Westerberg lämnade TV-soffan på valnatten när segerherrarna Ian och Bert kom in i studion. Här började invandringen skena, snäppet värre än under den förra socialdemokratiska regeringen.

På samma sätt kan man se på situationen efter valet 2010. Då kom som bekant Sverigedemokraterna in i Riksdagen. Det blev en stor besvikelse för Fredrik Reinfeldt, som därmed tappade den riksdagsmajoritet, som man haft i fyra år. Hans hämnd blev det ominösa avtalet med Miljöpartiet, som gav illegala invandrare rätt till sjukvård och kanske skolgång, jag minns inte exakt detaljerna i överenskommelsen. Den var väl också ett sätt att ställa socialdemokraterna offside, att man alltså bara gjorde upp med det i invandringsfrågor extrema Miljöpartiet. Ett avtal med sossarna hade nog blivit mer sansat. Detta erkänns numera som Alliansregeringens största misstag under de åtta åren vid makten. Det rörde sig alltså i båda fallen (Westerbergs och Reinfeldts) om arroganta beslut avsedda att platta till Ny Demokrati och Sverigedemokraterna. Vilka konsekvenser de kunde få för nationen var det ingen som funderade närmare över.

Rubrik i Dagens Nyheter för ett antal år sedan: Razzia mot svarta arbetare i Soweto. Min första tanke var att dom tydligen jobbar svart där också. Men när jag läste artikeln förstod jag att det var en razzia mot negrer som arbetade där. Martin Luther King sa "We are negroes". Vad hände med alla dessa negrer? Har de dött ut? De finns ju inte längre. När polisen sköt ihjäl en svart person utanför en port i New York kallades han för afroamerikan, men han var från Guinea Bissau. Är man afroamerikan då? Och hur är det med kubanegrerna? De är väl inte afroamerikaner? Fan vad fel det blir, när man inte använder de rätta benämningarna.

I veckan installerades Trump som president i USA och demonstrationer har ägt rum runt om i världen. Så även i Sverige där vänstern och olika kvinnoorganisationer visat sitt missnöje med Trumpen. Eftersom alla tycks eniga om att man inte riktigt vet vad han tänker genomföra eller fatta beslut om kan man naturligtvis tycka detta är märkligt. En sak vore om han hade startat ett krig, höjt eller sänkt skatter mm. Något sådant har naturligtvis ännu inte skett utan det hela handlar om "vem han är", "vad han representerar", att han uttryckt sig "sexistiskt" om kvinnor och så vidare. Fenomenet visar lite på den postmoderna cirkus som råder runt om i världen och där det inte handlar om vad folk "gör" utan vad dom "står för", "representerar" etc. Utvecklingen är oerhört farlig, eftersom den leder till att vilka beslut som helst kan fattas och folk kan vara hur inkompetenta som helst bara de har "rätt värdegrund" eller "står för rätt värde".

Sammanställt och redigerat av Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2017/01/26/blogglasare-januari-2017/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.